

USNESENÍ

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedy Mgr. Tomáše Kocourka, Ph. D., a soudců Mgr. Miroslava Makajeva a Mgr. Lenky Oulíkové ve věci

žalobce: **V. J.**,
bytem v ČR naposledy na adrese X,

proti

žalovaným: **1) Ministerstvo práce a sociálních věcí**,
se sídlem Na Poříčím právu 376/1, Praha,
2) Česká správa sociálního zabezpečení,
se sídlem Křížová 25, Praha,

v řízení o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem žalovaných,

takto:

Věc se postupuje Městskému soudu v Praze.

Odůvodnění:

1. Žalobce se podanou žalobou domáhá ochrany před nezákonným zásahem žalovaných spočívajícím (zjednodušeně řečeno) v nevyplácení přiznaného starobního důchodu.
2. Při ověřování podmínek řízení dospěl soud k závěru, že není k projednání a rozhodnutí ve věci místně příslušný.
3. Podle § 7 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), nestanoví-li tento nebo zvláštní zákon jinak, je k řízení místně příslušný soud, v jehož obvodu je sídlo správního orgánu, který ve věci vydal rozhodnutí v prvním stupni nebo jinak zasáhl do práv toho, kdo se u soudu domáhá ochrany. Má-li tento správní orgán sídlo mimo obvod své působnosti, platí, že má sídlo v obvodu své působnosti.
4. Podle § 7 odst. 3 s. ř. s. ve věcech důchodového pojištění a dávek podle zvláštních předpisů vyplacených spolu s důchody a ve věcech zaměstnanosti, ochrany zaměstnanců při platební neschopnosti zaměstnavatele, dávek státní sociální podpory, dávek pěstounské péče, dávek pro osoby se zdravotním postižením, průkazu osoby se zdravotním postižením, příspěvku na péči a dávek pomoci v hmotné nouzi je k řízení příslušný krajský soud, v jehož obvodu má návrhatel bydliště nebo sídlo, popřípadě v jehož obvodu se zdržuje.
5. Podle § 7 odst. 6 věty první s. ř. s., není-li soud, u něhož byl návrh podán, k jeho vyřízení místně příslušný, postoupí jej k vyřízení soudu příslušnému.
6. Meritem sporu v posuzované věci je zásah, který žalobce spatřuje v nevyplácení přiznaného starobního důchodu, což nespadá pod věci důchodového pojištění ve smyslu § 7 odst. 3 s. ř. s. K tomu soud odkazuje na závěry usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 11. 2020, č. j. Nad 155/2020-143, v němž konstatoval: „*Dle konstantní judikatury tohoto soudu je u nečinnostních a zásahových žalob předmětem řízení samotná nečinnost nebo zásah správního orgánu, nikoliv ‚věc‘, od níž se nečinnost nebo zásah odvíjí (srovnej krajským soudem*

Shodu s prvopisem potvrzuje: J. R.

odkazovaný rozsudek ze dne 22. 11. 2011, č. j. 1 Ans 10/2011 – 86, a další tam citovanou judikaturu). Městský soud proto postupoval nesprávně, jestliže na základě původního předmětu řízení (vyřazení žalobce z evidence uchazečů o zaměstnání) dovodil, že i nynější věc, v níž se žalobce domáhal ochrany před nečinností žalovaného ve věci jeho žádosti o obnovu řízení, je věcí zaměstnanosti dle § 7 odst. 3 s. ř. s. U žalob na ochranu před nečinností správního orgánu je předmětem sporu,

a tedy meritem věci, právě žalobcem tvrzená nečinnost při vydání rozhodnutí nebo osvědčení. Je přitom nepodstatné, od jaké ‚věci‘ (respektive v jaké věci a s jakým předmětem bylo správní řízení konkrétně vedeno, případně o čem má být dané rozhodnutí či osvědčení vydáno) se tato nečinnost odvíjí. Sporný § 7 odst. 3 s. ř. s. je proto nutné vykládat tak, že nedopadá na všechny žalobní typy, ale jen na žaloby proti rozhodnutí správního orgánu dle § 65 a násl. s. ř. s. (ve zde vyjmenovaných věcech). Vskutku není rozumného důvodu, aby bylo citované ustanovení vykládáno odlišně od jiných souvisejících ustanovení s. ř. s., na která poukázal krajský soud, především od § 31 odst. 2 tohoto zákona, dle něhož ve věcech důchodového pojištění, úrazového pojištění, nemocenského pojištění, uchazečů o zaměstnání a jejich podpory v nezaměstnanosti a podpory při rekvalifikaci podle předpisů o zaměstnanosti (...), jakož i v dalších věcech, v nichž tak stanoví zvláštní zákon, rozhoduje specializovaný samosoudce. Toto ustanovení Nejvyšší správní soud již dříve vyložil tak, že se vztahuje pouze na rozhodování o žalobách proti rozhodnutí správního orgánu ve zde vyjmenovaných věcech, a nedopadá tak na žaloby nečinnostní a zásahové, byť by s uvedenými „věcmi“ jinak souvisely (viz např. již výše citovaný rozsudek

č. j. 1 Ans 10/2011 – 86). Krajský soud nadto trefně poukázal na možnost analogické aplikace judikturních závěrů ke zvláštnímu stanovení místní příslušnosti soudů dle § 32 odst. 3 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, a k pojmu ‚věc mezinárodní ochrany‘. I zde bylo kasačním soudem v minulosti judikováno, že ve vztahu k jiným žalobním typům, než je žaloba proti rozhodnutí správního orgánu, se toto zvláštní pravidlo neužije a postupuje se podle § 7 odst. 2 s. ř. s. (srovnej usnesení ze dne 15. 2. 2007, č. j. Nad 48/2006 – 18, či již výše zmiňované usnesení rozšířeného senátu č. j. 9 Azs 66/2014 – 69, v němž se tento soud zabýval výkladem pojmu věc mezinárodní ochrany dle § 104a odst. 1 s. ř. s.)⁶. Neužije se ani § 89 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, neboť i ten lze aplikovat pouze na žaloby proti rozhodnutí správního orgánu

7. Podle § 83 s. ř. s. je žalovaným správní orgán, který podle žalobního tvrzení provedl zásah.
8. Těmito správními orgány jsou v projednávané věci Ministerstvo práce a sociálních věcí a Česká správa sociálního zabezpečení, oba se sídlem v Praze, tedy v obvodu Městského soudu v Praze [bod 1 přílohy č. 2 a bod 2 přílohy č. 4 k zákonu č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů (zákon o soudech a soudcích), ve znění pozdějších předpisů], ve kterém rovněž vykonávají svou působnost. Soudem místně příslušným k projednání a rozhodnutí žalobcem podané žaloby na ochranu před nezákonným zásahem je tedy Městský soud v Praze, v jehož obvodu mají sídlo správní orgány, které podle žalobního tvrzení zasáhly do práv žalobce (§ 83 ve spojení s § 7 odst. 2 s. ř. s.).
9. Z výše uvedených důvodů byla věc v souladu s § 7 odst. 6 s. ř. s. postoupena věcně a místně příslušnému Městskému soudu v Praze.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 10. prosince 2020

Mgr. Tomáš Kocourek, Ph.D., v. r.
předseda senátu